

PEDRA SECA

Xavier Gual

EMPRESARI @xaviergual

EL SERRELL CUPAIRE

Finalment el rerepaís té algú que accedeix de debò a l'Olimp de la política catalana. Hem tardat quaranta anys, ni més ni menys. És de Sallent de Llobregat i es diu Anna Gabriel. És la diputada electa de la CUP que va al darrere del genial postmodern que és Antonio Baños. La seva gènesi als mitjans va ser quan es va presentar al debat de 8 TV de Josep Cuní durant la campanya. I d'aquí va sortir disparada com un coet, i va passar per totes les ràdios, les televisions i els diaris majors. Es presenta amb la seva estètica inconfusible i força comuna en tot el seu col·lectiu, sobretot el rectilini serrell i les samarretes reivindicatives. Ha anat a poc a poc però arribarà lluny. Curiosament, la seva irrupció ha

coincidit amb la caiguda de l'altra bèstia mediàtica d'aquestes terres, el portador de la *kriptonita* del procés independentista, el dimissionari president de Societat Civil Catalana i santpedorenc Josep Ramon Bosch. L'estratega central de la CUP actual és una persona amb el cap molt ben entrenat per al debat i la política. Agradeix fins i tot a oponents. Ofereix explicacions netes i ben construïdes, respecta el torn de paraula i ven amb determinació les bondats la seva proposta. I com que sap que alguna és molt radical i massa trencadora es cuida molt de no espantar els avis i la canalla. La diabòlica combinació numèrica dels 62 diputats de Junts pel Sí contra els 63 que votaran «no» a qualsevol investidura que aquests proposin, sobretot si l'en-

capçala l'Artur Mas, ha posat l'Anna i els seus a l'ull de l'huracà. Crec que molt al seu pesar. S'ha acusat els de la CUP de moltes coses i una d'elles és la de no comprometre's amb les governabilitats si les han de compartir. Ara s'hauran de mullar perquè cal triar entre fer o no fer president l'hereu de les essències convergents. Davant d'aquestes hi ha les seves, el seu frontisme i el seu assemblearisme que neixen en la confluència de tot el que representa la política sallentina. Algú que la va conèixer als primers anys a l'ateneu popular Ferroka diu que és una dona que porta pantalons, té un cap privilegiat, escolta molt i xerra (xerrava) poc. Amb un currículum d'aquells que quadren amb el que s'és respecte del que s'ha fet i que mai he sabut com s'ho fan els que el te-

nen. Filla de miner, del PSUC per part de mare, avi de la CNT, ella de la CGT i d'Endavant-OSAN (una de les dues meitats més ideologitzades de la CUP), llicenciada en Dret i exregidora del seu poble. I resumeixo. Tot plegat dins d'un treball impecable d'un grup revolucionari (volen fer algun tipus de revolta, no ho dubtin) però que generen anticossos en els àmbits conservadors i retrògrads de la societat catalana i espanyola. «No heu entès res», els etziba als seus oponents polítics. Sobretot ara quan els cau tota la pressió a sobre per escollir l'Artur Mas. Hi ha tot un reguitzell d'opcions a considerar. Mas ha de ser president amb el vot a favor d'un parell de diputats del grup de la bagença. No ho faran. Junts pel Sí ha de presentar un candidat al-

ternatiu del seu grat. Apareixerà algun traïdor en els grups del no. Algú es posarà malalt el dia de votar. Tornarem a votar al febrer. No hi ha res més. Mentrestant, Romeva neda i guarda la roba, Junqueras calla, Mas espera i maquina. La Gabriel i el Baños tren-caran demà la llei del silenci que es van autoimposar i que han mantingut a pany i forrellat com els del comitè central del partit comunista albanès. L'assemblea està reunida. El final és a tocar. Els mitjans esperen l'Anna amb l'estol de micròfons i càmeres de televisió. Llàstima que només durarà una legislatura i sembla que serà curta. Reglament intern obliga. Oblidava una de les seves divises: les persones no són importants, ho són els projectes. «No volem res per a nosaltres», va dir al Basté l'últim dia que va parlar.

PRIMERA MIRADA

TRIBUNA

Ricard Sánchez Andrés

COORDINADOR D'EUIA BAGES

Fent autocrítica, ja que en necessitem, i molta!, vist els nostres resultats, arribo a la conclusió que la pitjor notícia és que la nostra formació no arriba als barris obrers que tant defensem i Ciutadans, que defensa l'acomiadament lliure, guanya en barris obrers. Que el PP i Ciutadans treguin els seus millors resultats en districtes populars té a veure amb molts factors i per descomptat amb la incultura política, l'alienació i diferents canals de comunicació que adormen el sentit de classe, que no l'esperit d'esclaus de molta gent. Ens cal ser més clars en moltes coses i aquest procés electoral d'aquest se-

tembre ha aconseguit tenir un caràcter inequívocament plebiscitari. La polarització de la campanya ha donat empenta al projecte independentista, però també ha alimentat el sorgiment de l'opció més marcadament unionista, Ciutadans. El resultat situa aquest procés en un nou carreró de complicada sortida i possiblement abocat a un nou procés electoral, a més deixa un parlament amb una presència molt reduïda de les forces d'esquerres. L'ascens de Ciutadans, partit espanyolista i de dretes, com a primera força d'oposició de Catalunya presenta una situació al Parlament català i complica més les coses. Suposa la irrupció, amb un pes important, d'un partit que trenca amb el consens històric del catalanisme majoritari (amb temes com la immersió lingüística) i invoca amb força un unionisme espanyolista, europeista, centralista i liberal. Aquest ascens és possible, a més, gràcies al vot d'una classe treballadora de la perifèria de Barcelona que ha estat la més ferida per les polítiques d'austeritat. L'ascens de Ciutadans suposa també

l'entrada en una nova dinàmica d'oposició de nacionalismes de dretes que posa cada vegada més èmfasi en la confrontació cultural, mentre que manté una absoluta sintonia en matèria econòmica i social amb totes les dretes catalanes ... Catalunya Sí que es Pot ha comès errors. No hem sabut enfocar la campanya en el context actual «ens ha faltat ser clars davant la polaritat sí/no en la nostra aposta pel dret a decidir». És cert, inqüestionable, que la polarització entre les postures independentistes i les unionistes han dificultat enormement explicar una opció que posava al mateix nivell els drets nacionals i els socials, defensant sense reserves el dret a l'autodeterminació de Catalunya. Per trajectòria de lluita, pel lliurament generós i solidari de la meua gent en les diferents lluites pels drets socials de tots, ens dol molt aquest patacada. Però bé, no tot és dolent. El partit del neoliberal Duran i Lleida s'enfonsa i el PP del xenòfob Albiol té uns resultats que tant de bo fossin els mateixos a Espanya. És clar que els capitosts del PP i PSOE no coneixen Catalunya i van fer la cam-

panya a Junts pel Sí, i Rajoy, és clar, hi posa la seva guinda. Felicito la CUP. Sempre és bo que pugui una força d'esquerres anticapitalista i, si donen un no rotund a Mas i la seva gent, molt millor... El govern de Madrid i tots els seus mitjans de comunicació de l'ampli pessebre clamen per la derrota (en vots diuen) de l'independentisme, no volen, no, no s'asabenten de res, no volen conèixer Catalunya. Tanmateix, res està tancat. L'heterogeneïtat de persones aplegades a la llista de Junts pel Sí, així com la coincidència d'una gran majoria (amb les CUP i Catalunya Sí que es Pot) a favor del dret a decidir, obre les portes a nous escenaris, estranys, difícils i poc probables, però no impossibles. Nosaltres, mentre ens refem, seguirem als carrers, a les lluites, en la defensa de les treballadores, dels immigrants, de les famílies desnonades, de les persones refugiades, defensant els serveis públics i contra les retallades, que és entre tots/es on es va començar a formar la unitat popular.

Cotxe de l'Any dels Lectors

Entra a la pàgina web i participa gratuïtament
www.mejorcoche.epi.es

Vota i guanya 6 vals*
BOSCH CAR SERVICE
per valor de **200€**
per usar en qualsevol dels seus més de 600 tallers

Cotxes seleccionats com a candidats al mes d'octubre

Infiniti Q30

Kia Optima

Opel Astra

Tria'!

Regió7

COTXE DE L'ANY DELS LECTORS 2016

*Els vals se sortejaran entre els lectors del Grupo Prensa Ibérica i La Vanguardia